

Obecné rady a doporučení rodičům pro práci s dětmi se specifickými poruchami učení

1. **Seznamte se dobře s projevy poruchy** a s jejich dopadem na proces učení, domácí přípravu a chování dítěte.
2. **Vysvětlete dítěti, v čem spočívají jeho potíže.** Možná, že si je svých problémů vědomo, ale vysvětlení mu pomůže je lépe pochopit a také pochopit sebe sama.
3. **Podporujte v dítěti sebedůvěru.** Předchozí zkušenosti ho postavily do role neúspěšného člověka. Nyní přichází příležitost tento stav změnit. Pomozte mu tuto změnu uskutečnit.
 - pracujte doma v ovzduší spolupráce a důvěry, buďte klidní, trpěliví a laskaví
 - přizpůsobte rozsah úkolu možnostem dítěte, čímž mu umožníte zažít pocit úspěchu; volte takové přístupy které mu umožní zadaný úkol splnit, to znamená, že na maximální možnou míru omezíte ovlivnění výkonu dítěte poruchou
 - nezdůrazňujte dítěti stereotypně a neúčelně jeho nezdary, nevyčítejte
 - pochvalte a oceňte dítě i za snahu, nejen za dokonalé výsledky; nadměrnými nároky, rozčilováním a zlobením, vyvoláte u dítěte opačnou reakci - nezáměr o práci, vzdor apod.
 - při nedostatku zábran tlumte horlivost a vedte dítě ke zdrženlivosti, aby od impulzivních „vystřelených“ nesprávných odpovědí postupně přecházelo k důkladnějšímu promyšlení
 - při pasivitě dítě povzbuzujte a nápovědou dopomozte
 - používejte důsledně kompenzační pomůcky
 - nezapomínejte se zeptat, zda rozumí pokynu; vždy si ověřte, zda pochopilo, co po něm žádáte
 - naučte ho, aby se samo nebálo klást otázky; dokáže-li se dítě zeptat na chybějící informaci, znamená to, že je aktivní, že o problému přemýšlí; podněcujete tím i jeho pocit zodpovědnosti za splněný úkol a důvěru v jeho vlastní schopnosti.
4. **Naučte se rozlišovat**, kdy má dítě tendenci ze svého problému těžít nepřiměřené úlevy a vyhnout se splnění úkolu, případně kdy chce zakrýt skutečnou neznalost; **nepodporujte toto vyhýbavé chování** a povzbuzujte ho, aby vytrvalo v čestném a statečném postoji.
5. **Nepřetěžujte dítě** zbytečně dlouhou domácí přípravou a **dodržujte hygienické zásady**: dostatek pohybu na čerstvém vzduchu, dostatek spánku, dostatek radostného aktivního pohybu (volná, neřízená činnost, která umožní dítěti odreagování).
6. **Zapojte dítě do mimoškolních aktivit** (sport, zájmové kroužky), aby mohlo rozvíjet své schopnosti a vlohy a zažívat pocit úspěchu i v jiných než školních činnostech a aktivitách.
7. **Zaveďte doma pevná „pravidla hry“ a pravidelný režim dne**, řád, který musí všichni respektovat; dítě s poruchou je díky svým neúspěchům často velmi nejisté a tento řád mu dává jistotu a hranice a je i prevencí proti vzniku zbytečných konfliktů.
8. **Domácí příprava a nápravný trénink s dítětem**
 - zajistěte dítěti klidné prostředí, snažte se vyloučit všechny rušivé jevy a pomáhejte mu při práci zaměřit pozornost (jemným dotykem, vyslovením jeho jména, přiblížením se k němu)
 - pokud je to nutné, rozdělte domácí přípravu na několik částí; učte se s dítětem v takových časových odstupech, v nichž je schopno udržet pozornost a být aktivní; dopřejte mu krátký odpočinek při projevech únavy
 - pokud možno nedopusťte, aby se dítě něčemu naučilo špatně; přepracování již hotového stereotypu a změna na nový postup jsou velmi náročné; z tohoto důvodu nespolehejte vždy na samostatnost dítěte a poskytněte mu taktní vedení
 - podle potřeby opakovaně pokládejte otázky a nenechte se vyvést z rovnováhy
 - před novým úkolem, před začátkem nové činnosti, nebo pokud si dítě neví rady, připomeňte mu v klidu, co dělat teď a co potom
 - učte ho řídit samo sebe, dávat si pokyny; na začátku je nejlepším způsobem pracovat a myslet „nahlas“